

191019

Förbered er för försoningen

Vår store Överstepräst trädde in i det allra heligaste i den himmelska helgedomen år 1844 för att påbörja arbetet med den förundersökande domen. De rättfärdiga dödas fall har tagits upp för granskning inför Gud. När det verket fullbordas kommer dom att förkunnas över de levande. Så dyrbara och viktiga dessa allvarliga händelser är! Var och en av oss har ett rättsfall pågående i den himmelska domstolen. Vi ska var och en enskilt dömas efter de gärningar vi gjort i kroppen. I den förebildliga helgedomstjänsten skulle folket rannsaka sina själar inför Gud, och bekänna sina synder så att de kunde försonas och bli utplånade, när försoningstjänsten utfördes av översteprästen i det allra heligaste i den jordiska helgedomen. Kommer något mindre att krävas av oss under den antitypiska försoningsdagen, när Kristus vädjar för sitt folk i helgedomen därovan, och det slutgiltiga, oåterkalleliga domslutet ska förkunnas i varje fall?

Hurdant är vårt tillstånd i denna fruktansvärda och allvarliga tid? O, vilken stolthet som härskar i församlingen, vilket hyckleri, vilket bedrägeri, vilken kärlek till kläder, ytlighet och nöjen, vilken längtan efter den främsta platsen! Alla dessa synder har fördunklat sinnet så att eviga ting inte har uppfattats. Borde vi inte söka i Skriften så att vi kan förstå var vi är i världshistorien? Borde vi inte bli förståndiga när det gäller det arbete som utförs för oss just nu, och den position som vi som syndare borde inta medan detta försoningsverk framskrider? Om vi bryr oss alls om våra själs frälsning måste vi göra en beslutsam förändring. Vi måste söka Herren med uppriktig ånger. Vi måste bekänna våra synder i djup själslig nöd, så att de kan bli utplånade. (Review and Herald, 22 mars 1887)

Översättning: S. Gundler